

[Axel Ivan Pedersen.]

„I de pågældende kommuner kan kommunalbestyrelsen dog, hvis forholdene taler derfor, bestemme, at reglerne skal være gældende i kommunen.“

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår at lovforslaget henvises til behandling i det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revision af lov om bekæmpelse af sygelighed og dødelighed blandt børn i det første leveår.

(Første behandling findes i tidenden sp. 455, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1197).

Der var stillet 1 ændringsforslag til betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lis Groes: Dette lille lovforslag har været længe under vejs, og endnu er man ikke kommet til vejs ende med det. Alligevel vil jeg gerne takke den højtærede minister for den positive indstilling, ministeren har vist ved at prøve at finde en løsning, så landet kan blive bedre dækket ind, hvad sundhedsplejersker angår, end tilfældet er i dag.

Jeg vil også gerne takke for det ændringsforslag, den højtærede minister har stillet, og som udvalget enigt har kunnet tiltræde. Herefter kommer loven til revision i året 1962-63 i stedet for i 1966-67.

Vi har i udvalget modtaget et fyldigt materiale, blandt andet om den forsøgsordning, der har været i gang i Skanderborg amt, hvor man har indført en kombineret ordning med sundhedsplejersker, hjemme-sygeplejersker og skolesundhedsplejersker. Det er mit indtryk, at vi i udvalget er enige i realiteten, nemlig i det ønskelige i en udbygning af sundhedsplejerskeordningen over hele landet, men det rejser en række praktiske og tekniske problemer med hensyn til sygeplejerskernes uddannelse, bl. a. hvis de både skal klare hjemmesygepleje og spædbørnssundhedspleje, og deres ansættelsesvilkår; der er også refusionsproblemer for kommunerne, og så kommer spørgsmålet om frivilligheden. Der er for mig noget mærkværdigt i, at man synes, det er så overordentlig nødvendigt, at netop denne ordning skal hvile på frivillighedens grund, da man dog både med hensyn til hjemmesygepleje- og skolelægeordningen har accepteret det naturlige i, at der påhviler kommunerne en pligt til at udbygge disse ordninger. De spæde børn må jo dog i og for sig have et større krav på at være inde under en beskyttende ordning end skolebarnet, men det kan jo være, at den højtærede minister også vil spekulere lidt på disse ting inden den nye folketingssamling.

Jeg synes, vi må have lov at sige én ting, og det er, at det kommunale initiativ har svigtet totalt på dette område. I løbet af de sidste 10 år har vi fået 3 nye sundhedsplejerskestillinger oprettet om året — siger og skriver 3. Hvis vi i løbet af de 10 år skulle have fået udbygget hele landet, skulle vi have haft 35. Der er altså noget at tage fat på, og jeg ved ikke, selv om jeg har megen tillid til den højtærede minister, om han kan få sat så meget skub i kommunerne, at vi nu får løst dette problem, så vi kan sige, at nu er prøvetiden forbi. Vi har jo erfaringerne fra Skanderborg amt, der viser, at mødrene er glade for ordningen, sundhedsplejerskerne er glade for ordningen, og kommunerne er også glade for ordningen. Jeg tror derfor, at det var på tide, vi nu fik løst problemet. Jeg synes, det ville være tiltalende, om vi i denne tekniske tidsalder kunne klare at løse et sådant rent menneskeligt problem, der simpelt hen drejer sig om menneskelig tryghed.